

Publicerad 2015-01-09 02:48 av Hans Christian

Ja...vad är detta? Lite svammel bara när klockan är 3 på natten.

Hans sista andetag.

En övertrött man på en kolsvart kyrkogård. Det är en iskall klar november natt. Livet har slutat överraska honom för länge sen. Han stapplar sluddrande fram. Det knastrar under hans trasiga skor. Familjegraven hans mål. Känner att han håller på att förlora förståndet. Orkar snart inte andas längre - letar i den becksvarta natten efter graven.

Lägga sig ovanpå den. Sedan långsamt och försiktigt ta sitt sista andetag. Söker efter - FRID. Han vill inte ens längre glida in i den kärleksfullaste av kvinnor. Då är det dags att gå. I natt skall han somna in för evigt. Dansa runt med änglar som tar honom upp till himlen som gnistrar - skimrar och blinkar. Just för honom denna kalla och klara natt. En sällsam resa. Han småler på vägen upp. Han är klar med sitt jordeliv. Hans sista tankar: "Nu mördar jag min frusna ensamhet och undkommer straffet."

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hans Christian med Poeter.se id #26421 innehar upphovsrätten